

Comparison of World Confederation's Code of Ethics for Physical Therapy to Islamic Culture Principles

Mohamadi M¹, Mahmoodian H^{2*}, Ajdari N³

¹PhD Candidate of Physical Therapy, Student Research Committee, School of Rehabilitation Sciences, Shiraz University of Medical Sciences, Shiraz, Iran

²Instructor of Medical Ethics, Research Center of Quran, Hadis and Medicine, School of Medicine, Shiraz University of Medical Sciences, Shiraz, Iran

³MSc Student of Physical Therapy, Student Research Committee, School of Rehabilitation Sciences, Shiraz University of Medical Sciences, Shiraz, Iran

Abstract

Background: Ethics in medicine is of particular importance in Islamic culture. Physiotherapy is one area of medical sciences, which has grown dramatically in the recent years. Ethical principles of physiotherapy should be developed in accordance with Islamic culture and be provided to physiotherapists. To achieve this goal, it is necessary to define a set of ethical codes that could form physiotherapists' performance structure and provide strategies for dealing with ethical challenges.

Methods: This study aimed to compare the ethical principles presented by World Confederation for Physical Therapy to Islamic ethics.

Results: The results revealed consensus and common principles between the professional ethics of World Confederation for Physical Therapy and Islamic culture.

Conclusion: In metaphysical worldview, God's existence is the principle. Thus, the centrality of God is considered in all aspects, including individuals' intentions. In contrast, man and the world are the center of non-divine worldviews. Therefore, this viewpoint towards one's profession, including physiotherapy, can lead to a gap in spiritual and emotional relationships.

Keywords: Ethics, Professional, Physical therapy, Islam, Culture

Sadra Med Sci J 2017; 5(2): 111-118.

Received: Oct. 26th, 2016

Accepted: Mar. 28th, 2017

*Corresponding Author: **Mahmoodian H.** Instructor of Medical Ethics, Research Center of Quran, Hadis and Medicine, School of Medicine, Shiraz University of Medical Sciences, Shiraz, Iran, mahmoodian@sums.ac.ir

مجله علوم پزشکی صدرا

دوره ۵، شماره ۲، بهار ۱۳۹۶، صفحات ۱۱۱ تا ۱۱۸

تاریخ پذیرش: ۹۶/۰۱/۰۸ تاریخ دریافت: ۹۵/۰۸/۰۵

مقاله مروری
(Review Article)

مقایسه اصول اخلاق حرفه‌ای کنفدراسیون جهانی فیزیوتراپی با مبانی فرهنگ اسلامی

مرضیه محمدی^۱، حسین محمودیان^{۲*}، نگار اژدری^۳

^۱ دانشجوی دکتری تخصصی فیزیوتراپی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده علوم توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران
^۲ عضو هیأت علمی گروه اخلاق پزشکی و مرکز تحقیقات قرآن، حدیث و طب، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران
^۳ دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیوتراپی، دانشکده علوم توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران

چکیده

مقدمه: در فرهنگ اسلامی، مسئله اخلاق در علوم پزشکی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. یکی از زمینه‌های علوم پزشکی، که در سال‌های اخیر رشد چشمگیری داشته است، فیزیوتراپی می‌باشد. این مسئله ضروری به نظر می‌رسد که اصول اخلاقی رشته فیزیوتراپی به شکلی همخوان با فرهنگ اسلامی، تدوین گردد و در اختیار فیزیوتراپیست‌ها قرار گیرد. برای دستیابی به این هدف، لازم است یک سری کدهای اخلاقی تعریف شود که قادر باشد ساختار و چارچوب عملکرد فیزیوتراپیست را شکل داده و راهکاری برای مواجهه با چالش‌های اخلاقی، فراهم نماید.

مواد و روش: در این مقاله سعی بر این است که اصول اخلاقی ارائه شده از سوی کنفدراسیون جهانی فیزیوتراپی با اصول اخلاقی و فرهنگی اسلام، مقایسه و معرفی گردد.

یافته‌ها: از تطبیق و مقایسه اصول اخلاق حرفه‌ای کنفدراسیون جهانی فیزیوتراپی با اصول اخلاقی مفاهیم اسلامی بر می‌آید، نقاط مشترک و قابل‌وفاقی بین این اصول مشاهده می‌گردد.

بحث و نتیجه‌گیری: در جهان بینی متافیزیکی به دلیل اینکه اصل، وجود خداوند است، لذا محوریت پروردگار در همه‌ی ابعاد از جمله انگیزه و نیت رفتار افراد نیز سرایت می‌کند. در مقابل، در جهان بینی غیر الهی، محوریت به انسان و جهان است؛ لذا این نوع نگاه به حرفه، از جمله فیزیوتراپی، می‌تواند منجر به نوعی خلاء روابط معنوی، عاطفی و احساسی گردد.

واژگان کلیدی: اخلاق، حرفه‌ای، فیزیوتراپی، اسلام، فرهنگ

* نویسنده مسئول: حسین محمودیان، عضو هیأت علمی گروه اخلاق پزشکی و مرکز تحقیقات قرآن، حدیث و طب، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران،

mahmoodian@sums.ac.ir

مقدمه

امروزه علم با سرعت چشمگیری در حال پیشرفت است. پیشرفت‌های علمی در صورتی که از پشتوانه اخلاقی مناسبی برخوردار باشند، برای بشر مفید و ثمربخش خواهند بود. این مسئله در مورد همه علوم، از جمله علوم پزشکی، صادق است و در واقع باید گفت که حرکت طب بر محور اخلاق استوار است (۱).

اخلاق در علوم پزشکی، از دیرباز مورد قبول اقوام و ملل مختلف بوده است و هر یک از آن‌ها، ضرورت اخلاق را به نحو خاصی توجیه کرده‌اند. در تمدن اسلامی، در سایه تعالیم عالی دین اسلام، مسئله اخلاق در علوم پزشکی جلوه ویژه‌ای پیدا کرده است (۲). از منظر دین اسلام، رعایت اصول و موازین اخلاقی در روابط متقابل درمانگر و بیمار، نسبت به سایر شئون اجتماعی، نقش و اهمیت بیشتر و جدی‌تری دارد (۳).

یکی از زمینه‌های علوم پزشکی، که در سال‌های اخیر رشد چشمگیری داشته است، فیزیوتراپی می‌باشد. در علم فیزیوتراپی، ارزیابی، تشخیص و درمان در دامنه وسیعی از اختلالات و بیمارها ارائه می‌گردد (۴). در صورتی که عملکرد بالینی یک فیزیوتراپیست، دارای اخلاق، تخصص یا شهامت اخلاقی کمتر از حد کفایت جهت رفع نیاز بیمارانش باشد، عملکرد بالینی او محدود می‌گردد. این محدودیت عملکرد می‌تواند باعث بروز آسیب به بیمار گردد. به منظور پیشگیری از بروز محدودیت‌ها و آسیب‌ها، کدهای اخلاقی (Code of ethics) تعریف و معرفی شدند (۵). در سراسر جهان، آژانس‌های اخلاقی در حیطه فیزیوتراپی (Physical therapy moral agency) شکل گرفته و کدهای اخلاقی خاصی را ارائه داده اند (۶).

با وجود افزایش روزافزون دانش اخلاق در حیطه فیزیوتراپی، در بین سال‌های ۱۹۷۰ تا ۲۰۰۰، همچنان شکاف‌هایی در زمینه نقش فیزیوتراپیست، دیدگاه بیمار، عوامل موثر بر قضاوت اخلاقی، تنوع در روش‌های اخلاقی و ... وجود داشت (۷). از آن زمان تاکنون تعداد زیادی مقالات تحقیقی در زمینه مسائل اخلاقی حیطه فیزیوتراپی

منتشر شده است؛ از جمله اینکه پولیس (۸) اخلاق زیستی در حیطه فیزیوتراپی را بررسی کرد. دلانی و همکاران (۹) مدلی را برای بیان اصول اخلاقی در حیطه فیزیوتراپی ارائه دادند. پراستگارد و همکاران به بررسی دیدگاه فیزیوتراپیست‌ها در مورد مسایل اخلاقی مرتبط با روابط درمانگر و بیمار پرداختند (۱۰، ۱۱). هادون و همکاران مسایل اخلاقی در زمینه فیزیوتراپی خصوصی (ویزیت در منزل) را مورد ارزیابی قرار دادند (۱۲). در نهایت درولن و هادون به دنبال یافتن راه حلی جهت کاربردی ساختن اصول اخلاقی فیزیوتراپی خصوصی و تبدیل کردن اصول تئوری به برنامه عملکردی، به مرور مطالعات پرداختند (۱۳).

برخی از مقالات تحقیقی در حیطه اخلاق فیزیوتراپی، مربوط به صلاحیت فرهنگی و فیزیوتراپی می‌باشد. درک فرهنگ هر جامعه در زمینه چگونگی انتخاب، دسترسی و پاسخ افراد به مراقبت‌های بهداشتی، یک مهارت ضروری برای متخصصان حیطه سلامت است. به این مهارت، «صلاحیت فرهنگی» گفته می‌شود. میزان قابل توجهی از مطالعات مربوط به صلاحیت فرهنگی و فیزیوتراپی، بر آرایه اصول منطقی فیزیوتراپی، جهت فراهم کردن خدمات مطابق با فرهنگ و نیز بررسی تاثیرگذاری استراتژی‌های آموزشی مختلف، در دستیابی به افزایش سطح فعالیت فرهنگی فیزیوتراپیست‌ها، تاکید دارند (۱۴). بر این اساس می‌توان بیان کرد که هماهنگ بودن اصول اخلاق حرفه‌ای با ویژگی‌های فرهنگی هر جامعه، دارای اهمیت بسزایی می‌باشد. لذا، این مسئله ضروری به نظر می‌رسد که اصول اخلاقی رشته فیزیوتراپی به شکلی همخوان با فرهنگ ایرانی - اسلامی، تدوین شده و در اختیار فیزیوتراپیست‌ها قرار گیرد. برای دستیابی به این هدف، لازم است یک سری کدهای اخلاقی تعریف شود که قادر باشد ساختار و چارچوب عملکرد فیزیوتراپیست را شکل داده و راهکاری برای مواجهه با چالش‌های اخلاقی، فراهم نماید (۱۵).

اصول اخلاقی فیزیوتراپی

در این مقاله سعی بر این است که اصول اخلاقی ارائه شده از سوی کنفدراسیون جهانی فیزیوتراپی (World Confederation for physical therapy) (۱۶) با اصول اخلاقی و فرهنگی اسلام، مقایسه گردد تا در نهایت به چارچوب کلی مولفه‌های اخلاق حرفه ای با رویکرد اسلامی رسید.

در آیین‌نامه کنفدراسیون جهانی فیزیوتراپی، ۸ کد اخلاقی مطرح شده است:

۱- فیزیوتراپیست باید به حقوق و کرامت همه افراد، احترام بگذارد

در آیه ۷۰ سوره اسراء آمده است که "و لقد کرما بنی آدم". این آیه کرامت ذاتی انسان را گوشزد می‌کند؛ بدین معنا که هر انسانی به تبع انسان بودن، صاحب کرامت است و از آنجایی که همه انسان‌ها، به یک میزان از انسان بودن بهره برده‌اند، پس دارای کرامت ذاتی یکسانی هستند. به علاوه، خداوند در آیات ۳۲ سوره مائده و ۱۵۱ سوره انعام، نفس انسان را فارغ از دین، جنسیت، زبان و فرهنگ، دارای حرمت معرفی کرده است. همچنین پیامبر اسلام (ص) در حدیثی می‌فرماید "به راستی که مردمان از روزگار آدم (ع) تا امروز، مانند دندان‌های یک شانه هستند. عرب بر عجم و سرخ رو بر سیاه پوست برتری ندارد، مگر به واسطه تقوا" (۱۷). بر این اساس، تمام افرادی که جویای خدمات فیزیوتراپی هستند، بدون در نظر گرفتن سن، جنس، نژاد، رنگ، ملیت، مذهب، عقیده، منشاء اخلاقی، تمایلات جنسی، ناتوانی، وضعیت سلامتی و سیاسی، حق دریافت خدمات را دارند (۱۶).

امام علی (ع) می‌فرماید "هر کس به طبابت می‌پردازد، باید تقوای الهی پیشه کند و تلاش و کوشش خود را به کار گیرد" (۲). امام صادق (ع) نیز "مورد اعتماد بودن" را به عنوان یکی از ویژگی‌های درمانگر خوب معرفی می‌کنند (۱). بنابراین صداقت و درستکاری در امر درمان، بسیار

حائز اهمیت است. لذا فیزیوتراپیست مسئولیت مطلق دارد که از حرفه‌ای بودن رفتار خود اطمینان حاصل کند به طوری که امکان هیچ گونه سوءرفتاری وجود نداشته باشد. همچنین در برخورد با همکاران و سایر موسسات، اصول کسب و کار را رعایت کند (۱۶).

۲- فیزیوتراپیست باید مطابق با قوانین و مقررات

حاکم بر کشوری که در آنجا فعالیت دارد، عمل نماید
حضرت امیر المؤمنین (ع) در خطبه ۲۱۶ کتاب شریف نهج البلاغه که آن را در واقعه صفین برای یاران خود ایراد فرمود اهمیت نظم و انضباط و اثرات مثبت رعایت قانون را در حفظ بقای نظام و جامعه بیان می‌کند. آن حضرت اصلاح امور، بقاء و کارایی جامعه را در گرو رعایت حقوق متقابل می‌داند (۱۸). فیزیوتراپیست موظف است از اصول اخلاقی و قوانین ملی حاکم بر عملکرد کاری خود آگاه باشد و به آن‌ها عمل نماید و در مواقعی که رایحه خدمات به بیمار را مناسب و درخور نمی‌داند، حق امتناع از آن را دارد (۱۶).

۳- فیزیوتراپیست باید مسئولیت تشخیص خود و درمان ارایه شده را بپذیرد

در اسلام پزشک مسئول شناخته می‌شود و در صورت نا آشنایی یا کوتاهی، در برابر بیمار ضامن است. پیامبر اسلام (ص) می‌فرماید "هر کس که طبابت کند در حالی که دانش کافی نداشته باشد، ضامن است" (۳). فیزیوتراپیست متخصصی مستقل و خودمختار است. او می‌تواند در ارایه خدماتی که دانش و مهارت آن را دارد، قضاوت مستقلی داشته باشد. فیزیوتراپیست موظف است که بیماران مراجعه کننده را به طور کامل ارزیابی و معاینه کند تا بتواند تشخیص مناسبی را ارایه دهد و در نهایت بر اساس تشخیص خود، مداخلات درمانی مناسبی را برنامه‌ریزی و اجرا نماید. فیزیوتراپیست نباید فعالیت‌هایی را که نیاز به مهارت، دانش و قضاوت منحصر به فرد او دارد، به دیگران

خطاب به مالک اشتر، ایشان را از تجسس نهی کرده و به پوشاندن عیوب مردم امر می فرمایند (۲۱). در حدیثی آمده است که "بازگو کردن راز برادر مسلمان، خیانت است". در واقع از نظر اسلام، رازداری وظیفه ای اخلاقی و دینی محسوب می شود و این وظیفه در مورد درمانگران از اهمیت بیشتری برخوردار است. چراکه بر اساس فرمایش امام علی (ع)، اگر کسی زوایای پنهان بیماری اش را کتمان کند، پزشک از معالجه وی ناتوان خواهد بود (۱). بر این اساس، این حق بیمار است که اطلاعات او محرمانه باقی بماند و اگر نیاز باشد که شخص سومی از وضع بیمار آگاه شود، بیمار حق انتخاب این شخص را دارا می باشد. فیزیوتراپیست حق ندارد اطلاعات بیمار را بدون اجازه یا اطلاع قبلی او، فاش کند، مگر این که افشای آن، از نظر قانونی مورد نیاز باشد (۱۶).

۵- فیزیوتراپیست باید خدمات با کیفیت ارائه دهد

آیه ۳۲ سوره نجم می فرماید "برای انسان چیزی جز آنچه تلاش می کند نیست". این آیه، اهمیت تلاش کافی در محیط کار را از دیدگاه قرآن، نشان می دهد. اسلام سختکوشی را فضیلت و کار سخت را عامل موفقیت انسان معرفی می کند. علاوه بر این، قرآن در آیه ۱۵۹ سوره آل عمران و آیه ۳۸ سوره شوری، مسلمانان را به همکاری و همفکری در کارها توصیه می کند (۲۲). بنابراین لازم است که فیزیوتراپیست ها از استانداردهای پذیرفته شده حرفه خود آگاه باشند و فعالیت خود را منطبق با آن به انجام برسانند و اطمینان حاصل کنند که تمام کارکنان نیز واجد شرایط قانونی می باشند. آن ها موظفند که به طور مداوم دانش خود را ارتقا دهند و از فعالیت های تحقیقاتی در جهت بهبود کیفیت فعالیت خود، حمایت نمایند. همچنین فیزیوتراپیست ها باید در جهت ارتقای حرفه، نتایج تحقیقات خود را آزادانه به اشتراک بگذارند (۱۶).

واگذار کند. به علاوه، زمانی که تشخیص او قطعی نمی باشد و یا مداخله و درمان مورد نیاز، فراتر از حد ظرفیت اوست، وظیفه دارد که به بیمار اطلاع رسانی کرده و او را به شخص واجد صلاحیت ارجاع دهد (۱۶).

۴- فیزیوتراپیست باید خدمات صادقانه، حرفه ای و شایسته ارائه دهد

با توجه به آیه ۲۴ سوره صافات، خداوند انسان را مسئول آفریده است. در آیات متعددی از قرآن به مسئله تعهد در قبال مسئولیت، اشاره شده است. آیات ۳۴ سوره اسراء، ۱۷۷ بقره، ۸ مومنین و ۳۲ معراج، از جمله آیاتی هستند که به لزوم تعهد اشاره دارند (۱۹). در خصوص ارائه خدمات متعهدانه، فیزیوتراپیست باید مطمئن شود که بیماران ماهیت خدمات ارائه شده را درک کنند و به خصوص از هزینه های پیش بینی شده، چه از نظر زمانی و چه از نظر مالی، اطلاع پیدا کنند. او باید سوابق کافی از بیماران ثبت کند تا امکان ارزیابی میزان اثربخشی درمان، برای او وجود داشته باشد (۱۶). با توجه به توصیه آیه ۱۱۴ سوره طه در مورد بالا بردن علم و دانش (۲۰)، فیزیوتراپیست باید جهت توسعه شخصی و حفظ و بالا بردن دانش و مهارت حرفه ای خود، برنامه ریزی کرده و در دوره های آموزشی شرکت کند تا دانش پایه خود را ارتقا دهد و دانش جدید کسب نماید و بدین ترتیب بتواند خدماتی درخور و متناسب با نیاز بیماران ارائه دهد (۱۶).

داشتن حریم خصوصی از مهم ترین حقوق مرتبط با کرامت انسانی می باشد و حمایت از شخصیت انسانی مستلزم حمایت از حریم خصوصی است. گرچه این اصطلاح به طور مستقیم در آیات قرآن و روایات اسلامی استعمال نشده است، اما در قالب حقوقی مثل حق ایمنی از تجسس، برخورداری از اصل برائت، ممنوعیت سوءظن، ممنوعیت استراق سمع و بصر، ممنوعیت ورود بدون اجازه به منازل و ... بر لزوم رعایت حریم خصوصی تاکید شده است (۲۱). در آیه ۱۲ سوره حجرات، تجسس و سوءظن مورد نهی قرار گرفته است (۱۷). امام علی (ع) نیز در نهج البلاغه

۶- فیزیوتراپیست باید در دریافت هزینه خدمات ارایه شده، به صورت عادلانه رفتار نماید

عدالت به معنای رعایت حقوق افراد، استحقاق و دادن حق به صاحب حق می باشد. خداوند در آیه ۲۵ سوره حدید می فرماید "همانا ما پیامبران خود را با ادله معجزات فرستادیم و بر ایشان کتاب و میزان (عدل) نازل کردیم تا مردم به راستی و عدالت گرایند". در آیه ۸ سوره مائده نیز بر مفهوم عدالت تاکید شده است (۲۳). بر این اساس فیزیوتراپیست موظف است اطمینان حاصل کند که هزینه های دریافتی او و همکاریانش در قبال خدمات ارایه شده، بر مبنای اصول منطقی و عادلانه باشد. او حق ندارد برای کسب منافع شخصی، رفتار ناروا داشته باشد (۱۶).

۷- فیزیوتراپیست باید اطلاعات دقیقی را در مورد حرفه خود، در اختیار بیماران، سایر موسسات و جامعه قرار دهد

منابع اسلامی با الفاظ و تعبیر گوناگون، بر راستگویی به عنوان اصل ایمان و تدین، تأکید می کنند. خداوند در آیه ۱۱۷ سوره نحل می فرماید "جز این نیست کسانی که ایمان نیاورده اند و نشانه های خداوند را تصدیق نکرده اند، دروغ می بافند؟". از این آیه استنباط می شود که فرد با ایمان دروغ نمی گوید (۲۰). لذا، فیزیوتراپیست وظیفه دارد که عموم مردم و سایر متخصصان را به طور صادقانه، از ماهیت خدمات خود آگاه سازد تا افراد بتوانند در مورد استفاده از این خدمات تصمیم گیری کنند. او حق دارد در مورد خدمات ارایه شده، تبلیغات نماید اما نباید از ادعا و جملات احساسی، غیر منصفانه، گمراه کننده و فریبنده استفاده کند. همچنین فیزیوتراپیست موظف است از عناوینی استفاده کند که وضعیت حرفه ای او را به درستی توصیف می نماید (۱۶).

۸- فیزیوتراپیست باید در برنامه ریزی و توسعه خدماتی که نیازهای سلامت جامعه را تأمین می کنند، همکاری کند

یکی از وظایف اخلاقی هر فرد مسلمان در جامعه این است که در برآورده ساختن نیازهای دیگران تلاش کند. رفع نیاز از یک مسلمان، محبوب ترین کارها در نزد خداوند محسوب می شود. پیامبر اکرم (ص) کمک به برادر دینی را هم ردیف با مجاهده در راه خدا، معرفی می کنند و می فرمایند "کسی که شب را به روز رساند و به مسلمانان رسیدگی نکند، از مسلمانان نیست" (۲۰). بر این مبنای فیزیوتراپیست موظف است از برنامه ریزی برای ارایه خدمات مطلوب در سلامت و بهداشت جامعه حمایت کند و در جهت دستیابی به عدالت در ارایه خدمات عمومی، تلاش نماید (۱۶).

نتیجه گیری

بر اساس آنچه گفته شد همخوانی اصول اخلاقی فیزیوتراپی با فرهنگ اسلامی اهمیت بسزایی دارد. از طرفی، فرهنگ ایرانی با تعالیم قرآن و روایات اسلامی آمیخته است. آموزه های قرآن و عترت، با هدف رشد و تعالی بشر در تمامی ابعاد، ارایه شده اند تا بدین ترتیب راه را برای رسیدن به هدف نهایی آفرینش انسان، هموار سازند. آموزه های دینی، با توجه به فطری بودن، تضمین کننده سعادت دنیا و آخرت می باشند (۲۴).

همانگونه که از تطبیق و مقایسه اصول اخلاق حرفه ای کنفدراسیون جهانی فیزیوتراپی با اصول اخلاقی مفاهیم اسلامی بر می آید، نقاط مشترک و قابل وفاقی بین این اصول مشاهده می گردد. در واقع هیچ یک دیگری را نفی و نقض نمی نماید و نوعی اخلاق مشترک مبتنی بر اصول عقلی و انسانی است. با این وجود نقطه تفاوت مهمی که بین مفاهیم الهی و غیر الهی دیده می شود، اختلاف در نگرش بر اساس مبانی هستی شناسی و معرفت شناسی است. در جهان بینی متافیزیکی به دلیل اینکه اصل، وجود

6. Edwards I, Delany CM, Townsend AF, Swisher LL. New perspectives on the theory of justice: implications for physical therapy ethics and clinical practice. *Physical Therapy* 2011; 91(11):1642-52.
7. Swisher LL. A retrospective analysis of ethics knowledge in physical therapy (1970–2000). *Physical Therapy* 2002; 82(7):692-706.
8. Poulis I. Bioethics and physiotherapy. *Journal of Medical Ethics* 2007; 33(8):435-6.
9. Delany CM, Edwards I, Jensen GM, Skinner E. Closing the gap between ethics knowledge and practice through active engagement: an applied model of physical therapy ethics. *Physical Therapy* 2010; 90(7):1068-78.
10. Praestegaard J, Gard G. The perceptions of danish physiotherapists on the ethical issues related to the physiotherapist-patient relationship during the first session: a phenomenological approach. *BMC Medical Ethics*. 2011; 12(1):21.
11. Praestegaard J, Gard G. Ethical issues in physiotherapy—Reflected from the perspective of physiotherapists in private practice. *Physiotherapy Theory and Practice* 2013; 29(2):96-112.
12. Hudon A, Drolet M-J, Williams-Jones B. Ethical Issues Raised by Private Practice Physiotherapy Are More Diverse than First Meets the Eye: Recommendations from a Literature
- خداوند است، لذا محوریت پروردگار در همه ابعاد از جمله انگیزه و نیت رفتار افراد نیز سرایت می کند و بر این اساس فیزیوتراپیست از نیت و انگیزه الهی و ماورایی برخوردار است و این دیدگاه، در عملکرد او آشکار است و باعث رشد و تضمین کیفی نتایج رفتار می گردد. در مقابل، در جهان بینی غیر الهی، محوریت به انسان و جهان است و زمینه های سکولاریزم و جدایی روابط انسانی با خداوند، پیامدهای خاص خود را به همراه دارد. لذا این نوع نگاه به حرفه، از جمله فیزیوتراپی، می تواند منجر به نوعی خلاء روابط معنوی، عاطفی و احساسی گردد.

منابع

- Zeraatkar M, Mahmoodian F. Barresi akhlagh tebatat dar barkhi az motoon kohan iran va eslam. *Medical Ethics* 2012;3(7):141-64. (Persian)
- Kodadoost K, Hosseini SF, Mohajel-Shoja MA. Aghlagh pezescki va ahammiat an dar iran bastan. *Majaleh Irani Akhlagh va Tarikh Pezescki* 2010;3(5):11-8. (Persian)
- Ghafari F. Doornamaee az akhlagh pezescki va roayat hoghoogh bemar dar barkhi motoon teb sonnati iran va eslam. *Faslnameh Tarikh Pezescki* 2012; 2(4):11-45. (Persian)
- Korth M. History of physical therapy. Available from: <https://www.network-synergy.com/news/the-history-of-physical-therapy.aspx>.
- Nalette E. Constrained physical therapist practice: an ethical case analysis of recommending discharge placement from the acute care setting. *Physical Therapy* 2010; 90(6):939-52.

19. Available from: <http://www.askquran.ir/thread18817.html>.
20. Ansari B. harime khosoosi va hemayat az an dar hoghoogh eslam tatbeaghi va Iran. Majaleh Daneshkadeh Hoghoogh va Olume Siasi. 2004; 66:1-53. (Persian)
21. Abbasi M, Zamani M, Ganjbakhsh M. Edalat dar salamat va jayegah an dar akhlagh pezeshki. Medical Ethics 2009; 3(10):11-33. (Persian)
22. Ansari ME, Shaker-Ardacani M. Akhlagh kar eslami va taahod sazemani dar mian karkonan daneshgahe olume pezeshki esfahan. magaleh Irani Akhlagh va Tarikh Pezeshki 2013; 6(2):86-98. (Persian)
23. Armoon A, Asadi A. Negareshi bar sirehe akhlaghi payambar akbar fasnameh elmi takhassosi hablolmatean (Vijeh nameh Noghteh Pargar) 2013; 1: 97-121. (Persian)
24. Sarvari-Majd A. Ghoran va Jameh Armani. Seraj Monear 2014; 4(12):35-89. (Persian)
13. Drolet M-J, Hudon A. Theoretical frameworks used to discuss ethical issues in private physiotherapy practice and proposal of a new ethical tool. Medicine, Health Care and Philosophy 2015; 18(1):51-62.
14. Bialocerkowski A, Wells C, Grimmer-Somers K. Teaching physiotherapy skills in culturally-diverse classes. BMC Medical Education 2011; 11(1):34.
15. Swisher LL, Hiller P, APTA Force to Revise the Code Ethics Documents. The revised APTA Code of Ethics for the Physical Therapist and Standards of Ethical Conduct for the Physical Therapist Assistant: theory, purpose, process, and significance. Physical Therapy 2010; 90(5):803-24.
16. World confederation for physical therapy 2007. Available from: <http://www.wcpt.org/ethical-principles>.
17. Amid-Zanjani AA, Tavakkoli MM. Hoghoogh bashar eslami va keramat zatie ensan dar eslam. Fasnameh Motaleat Hoghoogh Khosoosi (fasnameh hoghoogh sabegh) 2007; 37(4):161-89. (Persian)
18. Razi S. Nahgolbalagheh. shiraz: Shahcheragh. 752 p.

Cite this article as:

Mohamadi M, Mahmoodian H, Ajdari N. Comparison of World Confederation's Code of Ethics for Physical Therapy to Islamic Culture Principles. Sadra Med Sci J 2017; 5(2): 111-118.